

РЕШЕНИЕ

№ 4831

гр. София, 14.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 23.06.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Теодора Милева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **4688** по описа за **2023** година докладвано от съдия Наташа Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на Застрахователно акционерно дружество /ЗАД/ „ДаллБог: Живот и Здраве“ АД, [населено място], чрез процесуален представител юрк. Ц. срещу Решение № 1184 от 13.03.2023 г., постановено по НАХД № 14693 по описа за 2022 година на Софийски Районен Съд (СРС) – Наказателно отделение /НО/, 15 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № Р-10-269/26.10.2022 г., издадено от Заместник-председател на Комисията за финансов надзор (КФН), ръководещ управление "Застрахователен надзор", с което на ЗАД на основание чл. 83, чл. 53 и чл. 27 ЗАНН и чл. 16, ал. 1, т. 19 от ЗКФН, вр. чл. 647, ал. 2 и чл. 644, ал. 1, т. 2 от КЗ, вр. чл. 648, ал. 1 от КЗ, е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на сумата от 1000 лева за нарушение на чл. 106, ал. 5 от КЗ.

Наведени са доводи за незаконосъобразност и неправилност на решението, поради постановяване му в нарушение на материалния закон и процесуалните правила, както и необоснованост. Излага се, че СРС не е изследвал задълбочено възраженията на дружеството срещу издаденото НП. Поддържа се, че наложената санкция е явно несправедлива, необосновано завишена и несъответстваща на тежестта на формалното нарушение. Изразено е и становище за неправилно приложение на чл. 28

ЗАНН.Претенцията е да бъде отменено решението и постановено ново, с което да бъде отменено наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът, редовно призван, не се представлява.Постъпило е становище в подкрепа на доводите в жалбата.Претендира се присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът - Заместник-председател на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Застрахователен надзор”, чрез процесуалния си представител юрк. Г., оспорва жалбата и моли същата да бъде оставена без уважение. Излага подробни аргументи в представените писмени бележки. Моли за присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на претендираното от касатора такова.

Представителят на Софийска градска прокуратура, в съдебно заседание по делото дава становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд София – град, I касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена от надлежна страна, в законоустановения срок, срещу съдебен акт, който подлежи на инстанционен контрол, а разгледана по същество е неоснователна.

Предмет на производството пред Софийския районен съд е Наказателно постановление № Р-10-269/26.10.2022 г., издадено от заместник - председателя на Комисията за финансов надзор /КФН/, ръководещ управление „Застрахователен надзор", с което на „Застрахователно акционерно дружество: ДаллБогг: Живот и Здраве“ АД на основание чл. 83, чл. 53 и чл. 27 ЗАНН и чл. 16, ал. 1, т. 19 от ЗКФН, вр. чл. 647, ал. 2 и чл. 644, ал. 1, т. 2 от КЗ, вр. чл. 648, ал. 1 от КЗ, е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на сумата от 1000 лева за нарушение на чл. 106, ал. 5 от КЗ.

За да обоснове извод за законосъобразност на процесното НП, СРС е приел за установено, че на 15.03.2022 г. пред „Застрахователно акционерно дружество: ДаллБогг: Живот и Здраве“ АД, била предявена претенция за изплащане на застрахователно обезщетение вследствие на подадено от Д. А. уведомление за щета, заведена с № 0801-000143/2022-01, претендирано вследствие на реализирано на 09.03.2022 г. събитие - пътнотранспортно произшествие, при което били причинени материални щети на лек автомобил, марка „Л.“, модел „2121“ с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на ТП „Д. Ново Паничарево“.

Завеждането на претенцията към „Застрахователно акционерно дружество: ДаллБогг: Живот и Здраве“ АД било основано на сключен договор за застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, съгл. полица № BG/30/121000818453.

На същата дата 15.03.2022 г., собственикът на увреденото имущество, представил на застрахователя писмени доказателства, необходими за установяване на претенцията по основание и размер.

На 05.04.2022 г. с писмо с изх. № 1801 ЗАД „ДаллБогг: Живот и Здраве“ АД се произнесло по претенция № 0801-000143/2022-01 с отказ за изплащане на обезщетение с аргументи, че след разглеждане на представените по претенцията доказателства било установено, че липсват основания претенцията да бъде уважена, тъй като от приложените документи не може да се изгради ясна представа за фактическите обстоятелства във връзка с ТПП, включително причините за него, както

и наличието на евентуално противоправно поведение и евентуална вина на сочения за виновен водач Н. С. А.. Със същото писмо от страна на застрахователя се изисквали и голям брой документи, с оглед произнасяне по преписката.

При извършена проверка било установено, че част от изискваните от страна на застрахователя допълнителни доказателства не биха могли да установят по никакъв начин обстоятелства, относими към основателността на претенцията на ТП „Д. Ново Паничарево“ за изплащане на обезщетение за причинените имуществени вреди на автомобила, собственост на съответното учреждение, а от друга страна, изискваните доказателства са такива, с които ползвателят на застрахователни услуги не би могъл да се снабди поради съществуващи нормативни пречки и които водят до необосновано забавяне и удължаване на процедурата по уреждане на претенцията, предвид това, че предвидените наказателни и административнонаказателни производства се развиват в един по- продължителен период от време, през който увреденото лице се явява обективно възпрепятствано да възстанови и отремонтира автомобила си.

С оглед на изложеното е прието, че на 05.04.2022 г. в [населено място] дружеството извършило нарушение на разпоредбата на чл. 106, ал. 5 КЗ и на 10.08.2022 г., в присъствието на упълномощен представител на „Застрахователно акционерно дружество: ДаллБогг: Живот и Здраве“ АД и двама свидетели, съставен АУАН № Р-06-322/10.08.2022 г. Въз основа на АУАН било издадено и наказателното постановление.

За да потвърди наказателното постановление СРС е анализирал събраните в хода на съдебното следствие доказателства, включително и събраните гласни доказателства, като е обосновал извод, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи и съдържат необходимото по закон съдържание, а в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, ограничаващи правото на защита на санкционираното застрахователно дружество. По същество е установено и правилно приложение на материалния закон, доколкото изискуемият Констативен протокол за ПТП с пострадали лица № 346р-2463 от 11.03.2022 г. е бил представен и в него е посочено, че причините за настъпване на произшествието са в процес на изясняване и е образувано досъдебно производство по случая ДП № 28/09.03.2022 по описа на РУ – С.. За заявителя не съществувала възможност да се снабди и да представи друг протокол за ПТП, като в същото време представянето на друг протокол нямало съществено значение за установяване на основанието и размера на претенцията. Обобщено е, че с изискваните допълнителни документи застрахователят е извършил нарушение на чл. 106, ал. 5 КЗ, поради което правилно и законосъобразно е ангажирана административнонаказателната му отговорност.

Решението на СРС е валидно, допустимо и правилно.

При постановяване на решението СРС е спазил нормата на чл. 13, ал. 1 НПК, във вр. с чл. 84 ЗАНН за разкриване на обективната истина. След преценка и анализ събраните доказателства е формирал правилен извод за редовно проведено производство по правилата на ЗАНН и доказано противоправно деяние.

СРС правилно е приел, че АУАН и НП отговарят на изискванията на чл. 42 от ЗАНН и чл. 57 от ЗАНН. В тях са посочени фактите, относими към установяване на нарушението и определяне на вида му, както и нарушената законова разпоредба. При съставянето им са спазени изискванията на чл. 40, ал. 1 от ЗАНН. Същите са

предявени по реда на чл. 43, ал. 1 от ЗАНН. АУАН и НП са съставени от компетентни органи. При издаването на АУАН и НП не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Съгласно разпоредбата на чл. 106, ал. 5 КЗ не се допуска изискване на доказателства, с които ползвателят на застрахователната услуга не може да се снабди поради съществуващи нормативни пречки или поради липсата на правна възможност за осигуряването им, както и на такива, за които може да бъде направена разумна преценка, че нямат съществено значение за установяване на основанието и размера на претенцията и целят необосновано забавяне и удължаване на процедурата по уреждане на претенцията.

Неоснователно е възражението на касатора, че СРС се е произнесъл по непълно установена фактическа обстановка, вследствие на неизпълнение на АНО да установи същата по безспорен начин. По фактите, които са относими за състава на нарушението не се спори, като безспорно се установява, че протокола за пострадали лица е бил представен на застрахователя, но последният е изискал още документи, които нямат съществено значение по отношение основанието и размера на предявената претенция. Релевантните за административнонаказателната отговорност факти са безспорно установени в хода на проведеното производство като законосъобразно е ангажирана отговорността на застрахователя за нарушаване на забраната на чл. 106, ал. 5 КЗ. В тази връзка, не се констатира съществени процесуални нарушения, допуснати в хода на проведеното административнонаказателно производство и които да са от естеството да ограничат правото на защита на санкционираното лице.

По същество се споделят доводите на въззивния съд, че застрахователят е разполагал с необходимите документи, а изисканите допълнително такива не са от съществено значение за преценката дали претенцията е основателна, нито касателно размера ѝ. В тази връзка застрахователят е санкциониран законосъобразно, като правилно е приложен и материалния закон.

Неоснователни са и възраженията за маловажност на извършеното нарушение. В разглеждания случай се касае за обществени отношения с финансов характер. Застрахователните дружества изпълняват особено важна регулативна функция, като акумулират финансов ресурс, чрез който по определени правила да компенсират претърпените от застрахованите лица вреди. Неизпълнението на тази основна функция от страна на застрахователите в законоустановените срокове засяга имуществената сфера на тези лица и съответно обезсмисли в по-малка или по-голяма степен целта на застраховането – обезщетяване на вреди, настъпили вследствие на предвидени в съответните договори застрахователни събития. Наказанията по чл. 644 от КЗ са насочени именно към стимулиране на застрахователите да спазват предвидените в кодекса срокове за изпълнение на задълженията им, възникнали във връзка с поетите рискове. Същото не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност от останалите нарушения от този вид. Във връзка с изложеното в случая не може да се приеме, че са налице предпоставките за прилагане на разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН. Неоснователно е и възражението за явна несправедливост на наложеното наказание. Размерът на „имуществената санкция“ е определен в законоустановения минимум, като са отчетени тежестта на нарушението, степента на застрашаване на обществените отношения, охранявани от материалния закон, като с така определената санкция в най-пълна степен ще се изпълнят целите на административното наказание по смисъла чл.

12 от ЗАНН. Следва да се отбележи, че същата е и в минималния размер, предвиден в текста на закона.

Въз основа на изложеното настоящата инстанция намира, че касационната жалба е неоснователна. Решението на СРС е правилно и не страда от визираните в жалбата пороци.

С оглед неоснователността на жалбата, претенцията на процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение се явява основателна и следва да бъде уважена, като ЗАД „ДаллБогг: Живот и Здраве“ АД следва да бъде осъдено да заплати по сметка на Комисията за финансов надзор сума в размер на 80 лв.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1-во АПК, във вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд – София-град, I касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1184 от 13.03.2023 г., постановено по НАХД № 14693 по описа за 2022 година на Софийски Районен Съд (СРС) –НО, 15-ти състав.

ОСЪЖДА „Застрахователно акционерно дружество ДаллБогг: Живот и здраве“ АД, ЕИК[ЕИК], представлявано от изпълнителните директори Ж. К. и Б. И., да заплати на Комисията за финансов надзор сумата от 80.00 /осемдесет/ лева, представляваща разноски по делото за юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.